

Tadeusz Puszczyński ps. „Konrad Wawelberg” (1895-1939), podpułkownik dyplomowany Wojska Polskiego, legionista, peowiak, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej, w czasie III powstania śląskiego dowódca „Grupy Destrukcyjnej Wawelberga”, prekursor polskich oddziałów dywersyjnych.

Przed I wojną światową członek polskich organizacji niepodległościowych.

Od 1914 r. w Legionach Polskich.

Od 1915 r. w Polskiej Organizacji Wojskowej; trzy lata później Komendant Naczelny POW okupacji austriackiej. W listopadzie 1918 r. wstąpił do Wojska Polskiego, ranny w wojnie polsko-bolszewickiej. Od sierpnia 1920 r. w POW Górnego Śląska. Organizował i szkolił oddziały dywersyjne.

Nocą 2/3 maja 1921 r. kapitan Puszczyński jako dowódca „Grupy Destrukcyjnej Wawelberga” zasłynął przeprowadzeniem udanej akcji dywersyjnej o kryptonimie „Mosty”, która poprzedziła wybuch III powstania śląskiego paraliżując działania niemieckie.

Do 1927 r. w Oddziale II Sztabu Generalnego WP. W 1929 r. ukończył Wyższą Szkołę Wojenną. W kolejnych latach w stopniu podpułkownika dyplomowanego pełnił m.in. funkcję szefa sztabu 12 Dywizji Piechoty. Od 1932 w sztabie Korpusu Ochrony Pogranicza, później dowódca kolejno Pułku KOP „Sarny”, Brygady KOP „Polesie” oraz Pułku KOP „Snów”.

Pośmiertnie awansowany do stopnia pułkownika dyplomowanego.

Odnaczony m.in.

Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz czterokrotnie Krzyżem Walecznych.

ppłk dypl. Tadeusz Puszczyński

/1895-1939/